

Kendimi Büyütürken İç Sesim

— Ayşenur... · 11 Ağustos 2024

StartFragment-->

Başından bu yana...
Yanından sonuna
Sonundan yine başına...
Bir kısır döngüdür peyda olmuş beldemde...
Geçer mi hiç rüzgarın dokunuşları kapayınca perdemde...
Fısıldayan yılların kapanır mı hiç kapısı yüreğimde
Ah gençliğim
Otursaydın ya yamacıma şimdilerde

S/özde ne rüyalardan hülyalara
Seke seke koştun da
Irmaklar denizler şarkı söyledi pembe pembe düşlerine
Bak uyandırdı seni hayat sessizce...
Hem de saati kurmadan
"kalk,
"Hadi kalk" diye

Yol/un
Yarısı
Ufala bir tutam iki parmak arası

Benzer mi hiç yarım bu asır
Semaya nazır icmeden önce
Dem dem doldurduğun ince belliye

Ah koşuşturup duran keder..
Bilmece misali
Ya bugünderdir
Ya ötekinde
Hasıl olan kader
Ellerinde gönül köşende
Sandın mı ki duracak öylece dünya tepende
Yavrun büyümüş
Senin gibi senin gölgende
Yarım asırdan bakıyorken ufkun eteklerine
Seyret şimdi kendin gibi olanı
Keyfinle...
Şükür'ün ile
Velhasıl duan ile...

Not: Edebiyat Evi ailesine yeni katılan ve eseri günün seçkisi olan Elif Hilal'in annesinden bir minik duygulu anın şiir olmuş halidir bu yazdığım.

Sevgim ve duam ile selam ederim...